

CBE 60-2011 Economie en Bedrijfskunde 13 oktober 2011**Negatief bindend studieadvies; bijzondere omstandigheden; verlaging norm.**

CBE: het College constateert dat appellant de laatste twee bijzondere omstandigheden niet tijdig heeft gemeld bij verweerder om een nog een beroep te kunnen doen op een verlaging van de BSA-norm. Over de brand stelt het College vast dat appellant verzuimd heeft om de voor verlaging van de bindend studieadviesnorm benodigde persoonlijke verklaring aan te leveren, waardoor deze omstandigheid niet kan leiden tot verlaging van de eerdergenoemde norm. Beroep ongegrond.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 5 augustus 2011 waarbij aan appellant een negatief bindend studie advies (BSA) is gegeven voor de bacheloropleiding Economics and Business Economics.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 13 oktober 2011 waar appellant is verschenen en waar verweerder is verschenen in de persoon van mw. X, studieadviseur bij de Faculteit Economie en Bedrijfskunde (FEB) en adviserend lid van de Examencommissie Economie en mw. Y, studieadviseur bij FEB.

III. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 17 augustus 2011, ontvangen op 23 augustus 2011, tekent appellant beroep aan tegen het besluit van het College van Bestuur van 5 augustus 2011, waarbij aan het negatief bindend studieadvies voor de propedeutische fase van de bacheloropleiding Economics and Business Economics de afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW"). Het besluit is genomen namens het College van Bestuur door het faculteitsbestuur van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde.

Voorafgaand aan het bovengenoemde besluit heeft appellant een uitnodiging ontvangen voor een hoorzitting met het faculteitsbestuur over het voornemen om een negatief bindend studieadvies te geven aan appellant. Er heeft op 2 augustus 2011 een hoorzitting plaatsgevonden. Dit gesprek heeft geen aanleiding gegeven tot een ander besluit van de kant van verweerder, waarna appellant beroep heeft ingediend bij het CBE.

IV. Standpunten van partijen

Ter onderbouwing van zijn beroep heeft **appellant** aangevoerd dat hij door bijzondere omstandigheden afgelopen studiejaar slechts 29 EC heeft kunnen behalen. In oktober 2010 is zijn studentenhuis afgebrand, waardoor hij al zijn bezittingen heeft verloren. De gevolgen van de brand zijn groot geweest voor appellant. Hij moest veel administratieve en praktische zaken regelen, waardoor hij de eerste tentamenperiode heeft gemist. Nadat hij weer een nieuw onderkomen had gevonden kwam appellant in een depressie terecht, waartegen hij medicijnen heeft gebruikt. Ook had hij last van heimwee. Hierdoor is ook de tweede tentamenperiode niet goed verlopen. Appellant voelde zich zo slecht dat hij geen contact heeft opgenomen met de studieadviseur. Appellant heeft uiteindelijk 22 EC behaald, slechts 7 EC verwijderd van (een eventueel aangepaste) norm om geen negatief bindend studieadvies uit te brengen. Het voelt als oneerlijk dat aan hem alsnog een dergelijk advies is opgelegd.

Verweerder geeft aan dat bijzondere omstandigheden aanleiding kunnen zijn om een lagere norm voor bindend studieadvies vast te stellen. Voor appellant is echter nooit officieel een lagere norm dan 40 EC vastgesteld. Appellant heeft weliswaar na de brand contact gezocht met de studieadviseur, maar hij heeft verzuimd om de voor verlaging van de norm voor bindend studieadvies benodigde persoonlijke verklaring aan te leveren. Appellant heeft ook niet meer gereageerd op de emails van de studieadviseur om dit alsnog te doen. Er kan alleen definitief een verlaagde bindend studieadviesnorm worden vastgesteld indien er sprake is van een compleet dossier.

Depressiviteit en heimwee of eenzaamheid kunnen aanleiding zijn om de eerder genoemde norm te verlagen. Appellant moest dan wel voldoen aan de volgende voorwaarden: op tijd melden, een verklaring van een terzake deskundige en een persoonlijke verklaring overleggen. Hij heeft aan geen van deze voorwaarden voldaan. Eerst op 27 juli 2011 heeft hij deze omstandigheden gemeld aan de studieadviseur, terwijl deze reeds tot drie maal toe dat studiejaar appellant had opgeroepen voor een gesprek ter complementering van het dossier over de gevolgen van de brand. Hierop heeft appellant niet gereageerd. Appellant heeft enkel in reactie op een emailbericht van de studieadviseur van november 2010 per mail geantwoord dat het goed met hem ging. Nadien is niets meer van hem vernomen tot eind juli 2011. Achteraf kan er geen verlaagde norm worden vastgesteld. Al met al kon verweerder niet anders dan een negatief bindend studieadvies afgeven. Een verongelijkt gevoel van appellant kan voor verweerder geen reden zijn om anders te oordelen dan hij heeft gedaan.

V. Beoordeling

Het College constateert dat het beroep zich richt tegen het besluit van 5 augustus 2011, waarbij aan het negatief studieadvies een afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid van de WHW. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College overweegt daartoe het volgende. Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan het negatief bindend studieadvies slechts een afwijzing worden verbonden, indien de student – met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden – niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur beslist of aan het negatief advies een afwijzing wordt verbonden.

Ingevolge artikel 7.8b, zevende lid, WHW wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden bedoeld in het in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betreft. Deze omstandigheden zijn neergelegd in het Uitvoeringsbesluit WHW. In artikel 2.1, eerste lid, van dit besluit zijn de persoonlijke omstandigheden limitatief opgesomd. Dit betreft ziekte van de betrokkene, lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornissen van betrokkene, zwangerschap van betrokkene, bijzondere familieomstandigheden, het lidmaatschap van universiteitsraad of faculteitsraad en het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, WHW worden door het instellingsbestuur nadere regels vastgesteld die in elk geval betrekking hebben op de studieresultaten en de voorzieningen. Voor de Rijksuniversiteit Groningen zijn deze regels vastgelegd in het “Handboek BSA”.

Bij het nemen van het besluit aangaande het bindend studieadvies dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent studieadvies. Het doel luidt om de student zo snel mogelijk op de juiste plaats te krijgen. Het BSA hoort bij de oriënterende en verwijzende functie van de propedeuse en verplicht de student tot een proces van (zelf)selectie dat door de instelling wordt begeleid. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Rijksuniversiteit Groningen zijn gesteld.

Voor de propedeutische fase van de bacheloropleiding Economics and Business Economics behelzen de vereisten, als bedoeld in artikel 7.8b WHW, dat appellant aan het eind van zijn eerste jaar 40 van de 60 EC moet hebben behaald. Appellant heeft echter 22 EC behaald. Dit is tussen partijen niet in geschil.

Appellant heeft een beroep gedaan op bijzondere omstandigheden, te weten brand in zijn huis, depressiviteit en heimwee. Hierdoor heeft hij studievertraging opgelopen en heeft hij niet kunnen voldoen aan de gestelde norm van 40 EC. Verweerder brengt hier tegen in dat niet alle aangevoerde omstandigheden zijn gemeld tijdens het collegejaar. De brand heeft appellant wel tijdig gemeld. Hij heeft echter verzuimd om een persoonlijke verklaring in te leveren. Eerst eind juli 2011 heeft verweerder kennis genomen van de gevoelens van depressiviteit en heimwee van appellant. Het College constateert dat appellant de laatste twee bijzondere omstandigheden niet tijdig heeft gemeld bij verweerder om een nog een beroep te kunnen doen op een verlaging van

de BSA-norm. Deze omstandigheden spelen volgens appellant al vanaf het begin van het kalenderjaar. Hij had er behalve alle belang dus ook alle tijd voor om deze omstandigheden eerder dan eind juli 2011 aan verweerder te melden. Over de brand stelt het College vast dat appellant verzuimd heeft om de voor verlaging van de bindend studieadviesnorm benodigde persoonlijke verklaring aan te leveren, waardoor deze omstandigheid niet kan leiden tot verlaging van de eerdergenoemde norm.

Ter zitting is tussen partijen besproken of appellant alsnog in aanmerking zou kunnen komen voor een verlaagde BSA-norm. Verweerder heeft na de zitting onderzocht of appellant de laatste tentamens van het studiejaar 2010-2011 met een voldoende had afgesloten. Het idee van partijen was dat, indien appellant studiepunten zou hebben behaald in de laatste tentamenperiode, hij dan nog vrijstelling had kunnen vragen voor de verplichte tentameninschrijving, waarna zijn bijzondere omstandigheden aan het faculteitsbestuur van FEB konden worden voorgelegd met het verzoek om verlaging van de BSA-norm. Uit onderzoek van verweerder is inmiddels gebleken dat appellant geen studiepunten heeft behaald in de laatste tentamenperiode, waardoor het College niet anders kan vaststellen dan dat er geen verlaagde BSA-norm voor appellant geldt.

Het door appellant behaalde resultaat van 22 EC voldoet niet aan de door verweerder gestelde norm van minimaal 40 EC in het eerste jaar. Voorts is gebleken is dat verweerder zich voldoende heeft ingespannen om het dossier van appellant compleet te krijgen en om over de studievertraging te praten, getuige de vier uitnodigingen van de studieadviseur om een afspraak te maken. De gevolgen van het niet reageren op dergelijke uitnodigingen komen volledig voor rekening van appellant.

Het College is dan ook van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant ongegrond.